

TITVLVS XXVI

sum: uel ociosus: q̄ cū solus: aut ociosus. **A**lloquor eos a q̄/
 bus tu pater cæteri q̄ didicerūt omnes boni. **C**um his de
 uita mihi tenēda commētor. **H**i mihi ante oculos & illos
 ponūt: quos ut pestiferā euitē luem q̄ a claris maiorib⁹ de/
 generarūt **C**icerone ac **H**ortensio: & illos q̄ clariore atq̄ **Cicero**
 uis uirtute facti sunt: quos imitor. **I**nter hos præceptores **Hortēsius**
 philosophos & piētissimos tu quoq̄ multa differis elegan/
 tissime pater: q̄b⁹ pro uita uirili studosi⁹ parebo. **V**ale. **E**x
 Mediolano. iij. K. Februaris.

Synonyma filialia.

Parebo tibi pater quantū in me erit.

Nihil ex ijs negligā quæ iussisti mater.

Quod uos mihi parētes præcepistis: omī exequar nisi.

Præcepta tua tam mihi sunt **O** pater iucunda charaq̄: q̄
 quod maxime.

Lubete uos modo parētes: ero erga uos obsequiosissim⁹.

Ea parebo tibi pater mēte: ut cōgnoscas q̄ te amē.

Quid poteris edicere mihi pater: q̄ nō teneā?

Pluris tuā admonitiōnē facio pater: q̄ quicq̄d muneris in
 me q̄sq̄ uel maxim⁹ princeps cōferret.

Es mihi genitor alter in terris deus.

In mēte semp habeo fidissima quæ mihi præcipis.

Tam unq̄ a tuis de me diuertā institutis: q̄ a deo diuertere
 potest pietas.

Nō philosophū te solū in hisce monitiōib⁹ uideor audire
 mi pater: sed numē q̄si quoddā cælit⁹ ad me missum.

Cumulatissime dixisti multa mi pater: ex mediā q̄dem ab/
 lata philosophia.

Tantū me satisfacere mihi posse rear: quātū præceptis in/
 stitutisq̄ de me tuis o pater satisfecero.

Titulus. xxvj.

Seruilis familiaris.

Meum officiū omne in obtemperando seruiēdoq̄ situm
 esse debere: satis iam dudū intellexi. **N**ec iccirco tuas im/
 peratorias expectaui litteras: ut non fuerim ultro litteris

Demosthenes occurſur⁹: ſi præuenire fas fuiſſet. **A**t cū tuū ſit iubere ſci-
re qd iubeas: ut **D**emosthenes dixit: meū aūt arcana pri-
cipis nō ingrere: at cū iuberet: nuſq̄ refragari: tacui: expe-
ctauiq; diē designandā: iterq; tenendū. **N**unc præcepisti:
ad diē conſtitutā eſſemus in caſtris: diēq; conſtituiſti: præ-
dam es pollicitus: animandoq; ad arma (ut ita dixerim) al-
lexiſti mētes noſtras. **P**ro me duxi respondendū: me tam
eſſe tuū: ut ſi uitā centies in reb⁹ amiſerim tuis nihil me cē-
ſeā meū amiſiſſe. **N**ā ſi me ſeruū habes: ſi me ales: ſi me tue-
ris: in ſtatuq; auges: qd eſt meū illud qd abs te non habeā:
tibi nō debeā. **S**atis ē mihi prædæ: ſatis muneris: ſatis glo-
ria: ſi rem egero tibi nō ingrātā: q te ſemp in nos oēs tam
gratū beneficūq; præſtituiſti. **B**ene uale. **E**x **M**ediolano. iij.
Kl. **F**ebruarias.

Seruilis familiariffima.

Terentius **Q**uod meā laudes fidē ac taciturnitatē mi bere tuam hu-
manitatē decet: nō quærit mea ſeruitus: quæ (ut **T**erētia-
nū illud eſt) mihi apud te ſemp fuit & iuſta & clemēs. **A**c-
cepi ſemp abs te plura q̄ ſim meritis: qd tuæ munificētiæ
fuit officiū: nō officiū mei donū. **A**t qd præcipias ac iubeas
ut ſim tuis in rebus: quæ hic agunt q̄ cauſiſſimus atq; uni-
ce diligēs: fiet: nihil ab me omittet qd meaq; ſit uirū. **T**u
modo uide ut iſtinc oīa huc concurrāt ad rem efficiendā:
ut pro filio nō deſint libri: nec amictus. **P**rædijs adhibe cu-
ram: reddituſq; fructuū ad te referā. **V**ale. **E**x **M**ediolano.
pridie **K**l. **F**ebruarias.

Seruilis grauis.

Chriftus **I**n omni mea uiuendi cupiditate præcipuū a ſuperis mihi
munus hoc ſemp ſupplicauī: ut ſcirem poſſemq; ſine frau-
de ac dolis hero ſic obedire: ut fidelem me poſſet ſeruū il-
lum appellare: cui gratulatur uerbis chriſtianis dominus:
quod ſuper pauca fuerit fidelis: promittitq; ſuper multa ſe
illū conſtitutuſq; nec eius unq; ſimilē dicere: ad quē ſerue-
nequā inqt **S**aluator: quoniam eum conſeruoz miſertum
non eſſet: & quē iuſſit in tenebras uinctum conijci. **Q**uid

TITVLVS XXVI

enim sunt in hoc homines orbe: nisi quisq; suã norit tene/
 atq; mensuram? **Et** ut apud **Horatiũ** legiẽ: sorte sua contẽ **Horatius**
 tus qsq; uiuat: nec ephippia bos: nec iugũ caballus optet?
Terentius ipse fuisse legiẽ **Lucani Terentiũ** seruus: a quo **Terentius**
 quia & fidelis foret & ingenio nõ tardiore: præceptorib⁹
 litterarijs commendatus: beri diligentia liberalitateq; ma
 gnũ euasit in uirũ atq; clarum. **At** **Aesopus** pariter seruus **Aesopus**
 fuit. **Quid** de **Ciceronis Scipionũq;** seruis: q quidẽ omẽs
 liberaliter educati nõ uernaq;: non **Atrientiũ** locis educa/ **Atrientis.**
 ti sunt: sed pro filijs? **Hãc** ego munificentiam abs te conse
 cutus sum here mi optime: ut iam æque ac libert⁹ possim
 agere: negociari: proprias habere fortunas: nec iuris seu
 ritati subiectus tibi quæram: quæ laboribus nanciscor me/
 is: qd possim tuo iussu efficere: quod nõ debeam? **Sunt** q
 putant indignũ: sibi a dominis officia cõmemorari: ut **So/ Terentius:**
 las inq; ille. **Istac** cõmemoratio q̃li exprobratio est ime/
 moris erga me beneficij: malũ certe hominũ genus: cũ si/
 ne hac ego memoria nolim uiuus esse. **Quid** em̃ me min⁹
 ingratum ijs: qui de me sunt optime meriti: ut **Ambrosius** **Ambrosius:**
 admonet: esse faciet: q̃ si habeam in memoria semper ill⁹
 in me beneficia? **Tunc** & meã ante oculos conditionẽ ha
 bebo: nec me fugit: q̃s essem prius: quẽ herus me tot affe/
 cisset maneribus? **Tolero** si quid durius uideẽ in uita. **Do**
 mino maiores ago: & si possum: refero gratias: si qd cõtin/
 git melius. **Idipsum** ab **Homero** didici: cũ tu me ab ineun **Homerus:**
 tibus annis: here mi optime imbui bonis artib⁹ latine græ
 ceq; curasti: ut is optimus merear dici seruus: qui seruit of
 ficiose ac sponte. **Non** ego igitur coactus ad ea prouocor
 quæ tu iubes: sed ultro: & cũ aliquẽ adijcis stimulũ: equo
 sponte currẽti chalcas adiũgis. **Nihil** est tam asper: durũ
 & cũ periculo: quod mihi leuissimũ esse nõ uideat: modo
 pro te faciã. **Hãc** enim ossa: hi nerui: hic sanguis: hic spiri/
 tus: hæc demum omnia: quibus uegetor: alor: uiuo: sentio
 sapioq; fortasse (aut nõ omnino insipio) tua sunt omnia: ti/
 bi dedita: tibi dedicata: seruiq; obligatione deuincta & ob//

TITVLVS XXVI

noxia. **T**uū est in imperando mun⁹. **A**d me attinet audi-
 re tantū quæ iusseris: at continuo qđ in me fuerit exequi.
Virgilius Et ut illo utar **V**irgiliano: tuus o mi domine qđ optas: ex-
 plorare labor: mibi iussa capeffere fas est. **T**u me pascifitu
 me uirum tueris. **A** te mea pēdet salus. **T**uæ uoluptatis:
 tuæ uitæ: tuæ laudis par est mea. **S**i tu bene: ualeo quidē
 bene. **V**bi angeris & maceraris: & affligeris: omis tuus uel
 luctus uel mœror uel gemitus ad me attinet. **I**n qua tu fa-
 torū sede uersaris: ea est communissima mibi. **Q**uid seruo
 cū domino? **Q**uid homini cū deo? **N**am tu quoq; me⁹ es
 in terris de⁹. **T**e instar adoro nūminis. **N**eq; te magis ira/
 tū metuo: q̄ **I**ouis fulmē: nec magis placatū lætor: q̄ cū oēs
 supos fautores mibi duco. **A**ccepi autē cōditionē p litteras
Domitian⁹ abs te missam ea frōte: qua **D**omitian⁹ legiē spectasse **T**hy
Martialis melē derisorēq; latinū: apđ **M**artialē: **A**ut iuppiē a **M**aro/
 coquus ne ferē subrisisse **V**eneri: quo uultu serenat tēpestates: q̄q;
Vir. j. æne. satis est impar similitudo: ad ea quæ mādaſti: sic me accin-
 gam: ut intelligas nihil me facere pluris: q̄ si pareo tuis de
 me institutis. **N**unq̄ inuenies me min⁹ uel pronū uel pm-
 ptū in rem tuā: q̄; cū ago meā ppriā. **Q**uod me autē admo-
 nes: a tuo cateā filio: ne qđ deterat tibi de re tua: domi sū.
Nō me fallat: nec alliciet in sententiā suā: ubi tecū nō sen-
 serit. **F**rustra laborabit: uel pollicitādo: uel terrēdo qđ di-
 cis. **N**ec em̄ factus sū puer q̄ nucibus inducar: nec auis quā
 terreat. **B**ene uale. **E**x **M**ediolano. **Kl. F**ebruarijs.

Synonyma seruilia.

Parebo tibi perlibenter.

Vt iussisti faciam here.

Nihil ex ijs quæ præcepisti prætermittā.

Ero in obediēdo & nūc & semp paratissim⁹.

Habes seruū in te me domine fidelissimū.

Quæ tua causa cōmittit mibi: eā abs te geri censeo.

Tā tibi debeo here mi: ut assidue i soluedo uersat⁹ tuis de
 me meritis nequeā satisfacere.

Nulla res iucūdiōr mibi esse p̄t q̄ si tibi obsequor ut cupis.

TITVLVS XXVII

Modo tibi seruū latus sum.

Non mutem meā cū ullo primatē conditionē dū tibi rem gratā efficiam.

Quid esse mihi ualet in uita iucūdius: q̄ si mea cū industria gratificor dño tibi meo?

Fac qđ malis de me piculū: inuenies seruū nullū unq̄ fuisse sui heri obseruatorē: q̄ ego sim tuus.

Abhorreo ab omni seruoꝝ ignauia: cū re tua studeo fidei ac uigilantiæ.

Nihil esse duco magis meū q̄ si tibi obedio.

In hoc est mea ois deposita uiuēdi ratio: ut q̄ tuus sū: abs te pendeā & fide sim erga te diligētissima.

C Titulus. xxvij. Clientalis familiaris.

Si uelim (ut in tuā clientelā traductus sum) meis in te officijs satiffa cere: nec ingenio satis mihi sit hoc exili: nec oratione hac ieiuna: nec uirib⁹ hui⁹ corpusculi manchis. Nam (ut Cicero perpulchre docet) seruorum loco successerūt Cicero apud priscos cliētes in patronos: nec iniuria: Quod enim est officiū dominoꝝ in seruos: idē & multo qđdem maius patronoꝝ in cliētes extat. Debēt clientibus patroni tutelam: defensionē: auctoritatē: gratiam: ut Plato constituit: Plato quod prius apud Lacedæmonios instituerat Lycurgus: Lycurgus debēt deniq; cibū: si clientes non habeant. Quāobrē iure optio Iuuenalis suæ tēpestatis patronos improbat dicēs: Iuuenalis Vestibulis abeūt ueteres fessiq; clientes: uotaq; deponūt: in umbricis q̄q; longissima cœnæ. Quare cū tuus iam dudū sim cliens: te nūc patronū oro primū: ut mihi crebro iubeas non sec⁹ ac seruo: mox ut rem meā (de qua sapi⁹ ad te scripsi) tuearis: adiuues: dirigas: nihil omittas: qđ ad defensionē attineat causæ. Quod & scio te penitus: uel me reticēte curaturū: magnitudini tamē tuoꝝ occurri negocioꝝ: ne qñ minorā maioribus cedant. Scis: q̄ me coquat res ipsa: q̄q; me curiosum oporteat esse. Bñ uale. Ex Mediolano. iij. Nonas Februarij.